

d) Šiaurės Reino-Vestfalijos

federalinėje žemėje mažiau nei 2/5 vidutinio savaitės darbo laiko dirbantys darbuotojai,

e) Žemutinės Saksonijos

federalinėje žemėje per vienerius metus du mėnesius mažiau nei po 15 valandų per savaitę dirbantys darbuotojai,

neturi teisės būti renkami į personalo komitetus;

2) priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Teisės būti išrinktam į federacijos, o taip pat į beveik visų žemių personalo komitetus atėmimas iš valstybės tarnautojų, dirbančių mažiau nei 18 valandų per savaitę (kai kuriose federalinėse žemėse valandų skaičius šiek tiek mažesnis), yra netiesioginė moterų, sudarančių didžiąją Vokietijos Federacinės Respublikos valstybės tarnautojų, dirbančių mažiau nei 18 valandų per savaitę, dalį, diskriminacija. Tai yra Direktyvos 76/207/EEB pažeidimas. Be to, minėta nacionalinė nuostata prieštarauja Direktyvai 97/81/EB, įtvirtinančiai, kad darbuotojams, dirbantiems ne visą darbo dieną, negali būti sudaromos blogesnės darbo sąlygos, negu darbuotojams, dirbantiems visą darbo dieną, tik dėl tos priežasties, kad jie dirba ne visą darbo dieną, nebent šis nevienodas požiūris yra objektyviai pagrįstas.

Tačiau teisės būti išrinktam atėmimas nėra objektyviai pagrįstas. Ribotas atitinkamų valstybės tarnautojų darbo laikas galėtų būti kompensuojamas lanksčiai paskirstant darbo laiką ir naudojant šiuolaikines komunikacijos priemones. Tokio ribojimo nenumato Betriebsverfassungsgesetz (Federalinis įstatymas dėl darbo santykių reglamentavimo įmonėse), taikomas rinkimams į privačių įmonių darbo tarybas. Šios tarybos atlieka panašias funkcijas kaip ir personalo komitetai valstybės tarnyboje. Atitinkamų valstybės tarnautojų grupių atstovavimas personalo komitetuose reikalingas siekiant užtikrinti jų specifinius interesus.

⁽¹⁾ OL L 39, p. 40.

⁽²⁾ OL L 14, p. 9.

Jungtinės Karalystės 2004 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškiny Europos Parlamentui ir Europos Sąjungos Tarybai

(Byla C-217/04)

(2004/C 201/15)

2004 m. gegužės 24 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Jungtinės Karalystės, atstovaujamos Mark

Bethell, padedamo Her Majesty's Attorney General QC Lord Goldsmith; QC Nicholas Peines ir Tim Ward, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny Europos Parlamentui ir Europos Sąjungos Tarybai.

Pareikšėjas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 460/2004, įsteigiantį Europos tinklų ir informacijos saugumo agentūrą ⁽¹⁾;

— priteisti Jungtinei Karalystei iš Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai:

Ginčijamu reglamentu (Reglamentas (EB) Nr. 460/2004, toliau – ENISA reglamentas) įsteigiama Europos tinklų ir informacijos saugumo agentūra (toliau – Agentūra), kuri turės patarti ir padėti Komisijai, valstybėms narėms ir verslo visuomenei tinklų ir informacijos saugumo klausimais pagal ENISA reglamentą. Jungtinė Karalystė pritaria Agentūros steigimui, tačiau nurodo, kad EB sutarties 95 straipsnis nėra tam tinkamas teisinis pagrindas. Visas ENISA reglamentas yra skirtas Agentūros, kaip Bendrijos organo, sukūrimui; jame nurodomi Agentūros tikslai ir užduotys bei numatomas jos valdymas, organizavimas ir veiklos programa; be to, jame yra nuostatų dėl Agentūros biudžeto, teisinio statuso, privilegijų ir imunitetų bei darbo kalbų. ENISA reglamento nuostatos visiškai galioja Bendrijos institucinės teisės lygmenyje.

Jungtinė Karalystė nurodo, kad EB sutarties 95 straipsniu suteikiama teisė suderinti nacionalinius įstatymus. Jis nesuteikia teisės steigti Bendrijos organus arba jiems suteikti įgaliojimus. Nacionalinė teisė tokių nuostatų nereglamentuoja, o tokių organų steigiančios ar jam įgaliojimus suteikiančios Bendrijos teisės normos negali suderinti nacionalinių teisės priemonių 95 straipsnio prasme.

ENISA reglamente nėra priemonių, kurios net netiesiogiai derintų nacionalinės teisės normas. Priešingai, Agentūrai aiškiai neleidžiama kištis į nacionalinių organų kompetenciją, o 1 straipsnio 3 dalyje numatyti jos tikslai ir uždaviniai nepažeidžia valstybių narių kompetencijos.

Todėl ENISA reglamento nuostatos peržengia 95 straipsniu Europos Parlamentui ir Tarybai suteiktos teisės derinti ribas, o tokios priemonės vienintelis tinkamas teisinis pagrindas gali būti EB sutarties 308 straipsnis.

⁽¹⁾ OL L 77, 2004 3 13, p. 1.